LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR *BALCIA INSURANCE SE* GINČO NAGRINĖJIMO

2026-08-17 Nr. 429-289
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *Balcia Insurance SE*, veikianti Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo transporto priemonei eismo įvykio metu padarytą žalą, dydžio. Pareiškėjas nesutinka, kad draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmoką, ne visa apimtimi vadovavosi jo pateikta nepriklausomo turto vertintojo ataskaita ir joje nustatytomis automobilio remonto sąnaudomis. Įvertinus šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, nustatyta, kad vertinimo ataskaitos draudikas neignoravo, tačiau, atlikęs papildomą transporto priemonės apžiūrą, pagrįstai pakoregavo joje nurodytą remonto apimtį – nenustatė poreikio keisti galinio buferio rėmą ir galinio buferio C stiprintuvą, o dėl buferio rėmo nustatė remonto ir dažymo poreikį. Draudikas taip pat pagrindė detalių kainas realiai rinkoje prieinamų naujų originalių detalių kainomis. Pareiškėjas nepateikė objektyvių duomenų, paneigiančių draudiko nustatytą būtiną remonto apimtį ar jo taikytas detalių kainas. Todėl nėra pagrindo įpareigoti draudiką išmokėti papildomą draudimo išmoką.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

(Duomenys neskelbtini) eismo įvykio metu buvo apgadintas pareiškėjo automobilis *(duomenys neskelbtini)*. Žalą administravo už eismo įvykį atsakingo asmens civilinę atsakomybę apdraudęs draudikas.

Pareiškėjas draudikui pateikė kelių transporto priemonės vertinimo ataskaitą (toliau – Vertinimo ataskaita)[2], pagal kurią transporto priemonės remonto kaina, pritaikius detalių nusidėvėjimą, sudarė 1 762 Eur be PVM.

Draudikas, įvertinęs pareiškėjo pateiktą Vertinimo ataskaitą, papildomai apžiūrėjo transporto priemonę ir perskaičiavo atlygintiną žalą – 1 139,06 Eur be PVM. Draudikas nesutiko su dalimi Vertinimo ataskaitoje nustatytos remonto apimties ir detalių kainomis.

Pareiškėjui nesutikus su draudiko apskaičiuota draudimo išmoka ir pateikus pretenziją, draudikas savo sprendimo nepakeitė. Dėl to pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką.

Ginčo reikalavimai

Įpareigoti draudiką perskaičiuoti draudimo išmoką pagal pareiškėjo pateiktą Vertinimo ataskaitą ir išmokėti papildomą draudimo išmoką.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas teigia, kad draudikas nepagrįstai neatsižvelgė į nepriklausomo turto vertintojo parengtą Vertinimo ataskaitą ir atsisakė išmokėti joje nustatytas automobilio remonto išlaidas. Pareiškėjo vertinimu, draudikas nepagrindė, kodėl netaikė nepriklausomo specialisto nustatytos žalos apimties.

Draudikas su pareiškėjo reikalavimu nesutinka. Draudikas nurodo, kad Vertinimo ataskaita

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

[2] UAB „Klasera" parengta kelių transporto priemonės vertinimo ataskaita *(duomenys neskelbtini)*.

buvo įvertinta, tačiau atlikus papildomą transporto priemonės apžiūrą, nenustatyta pagrindo keisti automobilio galinio buferio rėmą ir galinio buferio C stiprintuvą. Draudiko vertinimu, galinio buferio rėmo pažeidimai yra remontuotini. Draudikas taip pat nurodo, kad vertintojo taikytos detalių kainos buvo pakoreguotos pagal realiai rinkoje prieinamas naujų originalių detalių kainas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42^1 straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir draudiko kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar ***draudikas tinkamai nustatė ir pagrindė draudimo išmokos, skirtos per eismo įvykį pareiškėjo transporto priemonei padarytai žalai atlyginti, dydį****.*

Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos veikimo teisinius pagrindus ir principus reguliuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymas (toliau - TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamieji teisės aktai (Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės[3] ir kt.).

Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (arba) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (toliau – Biuras), vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (arba) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą pakartoja ir Taisyklių 13 punktas, kuris nustato draudikui pareigą tinkamai nustatyti padarytos žalos dydį, remiantis dokumentais, įrodančiais žalos aplinkybes, faktą ir dydį, atsižvelgus į visas bylai reikšmingas aplinkybes.

Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, kad eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomi, vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas), TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (arba) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinosios turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (arba) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinąsias remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, atlyginimą bei nepatiriant papildomų išlaidų dėl nuo nukentėjusio trečiojo asmens nepriklausančių

[3] Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

priežasčių.[4]

Pažymėtina, kad Vertinimo ataskaita, neginčijant joje nurodytų duomenų teisingumo, yra vienas (bet ne vienintelis) iš žalos dydį padedančių nustatyti įrodymų, kuris turėtų būti vertinamas atsižvelgiant techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtinosios remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (arba) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

Pažymėtina, kad pagal minėtus teisės aktus įvykio tyrimo ir žalos nustatymo prerogatyva priskirta draudikui, kurio darbuotojai turi ne tik eismo įvykių tyrimo patirtį, bet ir specialių techninių žinių.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas priklauso nuostolių draudimo rūšiai, todėl jo tikslas yra kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius. Atsižvelgiant į transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarčių kompensacinę paskirtį ir nuostolių draudimo sutartyse įgyvendinamą Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą, žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį.

Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustačius mažesnį už tikruosius nuostolius žalos dydį, lieka iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės. Kai nustatytas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita.[5] Nustatant nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą, turi būti atsižvelgiama į visas individualias aplinkybes ir vadovaujamasi transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo tikslu kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius, nepažeidžiant šio asmens teisės į teisingą žalos į visų turimų – taigi, tiek draudiko, tiek pareiškėjos pateiktų – įrodymų visumą. Nei TPVCAPDĮ, nei Taisyklės nenumato draudiko pareigos vadovautis išimtinai nepriklausomų turto vertintojų parengtomis vertinimo ataskaitomis. Vertinimo ataskaita savaime nepaneigia kitų nuostolių dydį pagrindžiančių įrodymų ir yra vertintina kartu su kitais įrodymais pagal bendrąsias įrodymų vertinimo taisykles.

Šiuo atveju tarp šalių nėra ginčo dėl eismo įvykio fakto ir draudiko pareigos atlyginti jo metu pareiškėjo transporto priemonei padarytą žalą. Pareiškėjas nesutinka su draudiko nustatytu žalos dydžiu ir reikalauja, kad draudimo išmoka būtų apskaičiuota pagal jo pateiktą Vertinimo ataskaitą, kurioje transporto priemonės remonto kaina nustatyta 1 762 Eur be PVM. Šalių nesutarimai kilo dėl tam tikrų transporto priemonės dalių keitimo būtinybės ir Vertinimo ataskaitoje nurodytų detalių kainų.

1) Dėl remonto darbų apimties

Vertinimo ataskaitoje buvo numatyta pakeisti galinio buferio C stiprintuvą ir galinio buferio skersinį rėmą. Gavęs Vertinimo ataskaitą, žalos dydžio nustatymo pareigą turintis draudikas atliko papildomą transporto priemonės apžiūrą ir įvertino joje numatytų remonto darbų, įskaitant minėtų dalių keitimą, būtinumą.

Papildomos apžiūros metu draudikas nenustatė galinio buferio C stiprintuvo deformacijų ar kitų pažeidimų, dėl kurių ši detalė negalėtų būti toliau naudojama. Šiai išvadai pagrįsti draudikas pateikė apžiūros metu padarytas detalės nuotraukas. Savo ruožtu Vertinimo ataskaitoje, nors ir numatytas galinio buferio C stiprintuvo keitimas, konkretūs šios detalės pažeidimai neužfiksuoti ir nenurodyta, dėl kokių techninių priežasčių jos būklė negalėtų būti tinkamai atkurta, nekeičiant visos detalės. Taigi Vertinimo ataskaitoje pateikti duomenys savaime nepagrindžia joje pasirinkto remonto būdo, o draudiko papildomos apžiūros metu surinkti duomenys nepatvirtina, kad galinio buferio C stiprintuvą po Įvykio yra būtina keisti.

Vertindamas galinio buferio skersinio rėmo būklę, draudikas nustatė lokalų detalės paviršiaus pažeidimą. Draudikas pateikė ne tik pažeistos detalės, bet ir analogiškų nepažeistų detalių nuotraukas. Jų palyginimas leidžia atskirti detalės konstrukcinius ypatumus nuo eismo įvykio metu atsiradusio pažeidimo ir patvirtina, kad faktiškai nustatytas pažeidimas yra paviršinis.

[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018.
[5] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015.

Draudikas nustatė, kad iki eismo įvykio buvusi detalės būklė gali būti atkurta pašalinant šį pažeidimą, paruošiant detalę dažyti ir ją nudažant. Atitinkamų darbų ir dažymo medžiagų išlaidos buvo įtrauktos į draudiko sudarytą žalos sąmatą.

Vertinant šalių pateiktus duomenis, reikšminga tai, kad draudikas neapsiribojo deklaratyviu nesutikimu su Vertinimo ataskaitoje pasirinkta remonto technologija. Gavęs šią ataskaitą, jis papildomai apžiūrėjo transporto priemonę, įvertino faktinę ginčo dalių būklę, savo išvadas pagrindė apžiūros metu padaryta fotomedžiaga, o galinio buferio skersinio rėmo atveju – ir palyginimu su analogiškomis nepažeistomis detalėmis. Be to, nustatęs, kad skersinio rėmo keitimas nėra būtinas, draudikas nurodė konkretų jo būklės atkūrimo būdą ir šio remonto išlaidas įtraukė į žalos sąmatą.

Savo ruožtu Vertinimo ataskaitoje nepateikta duomenų, paneigiančių draudiko papildomos apžiūros metu nustatytas aplinkybes: joje objektyviais duomenimis nepagrįsta galinio buferio C stiprintuvo keitimo būtinybė dėl Įvykio ir nepateikta techninių duomenų, iš kurių būtų galima spręsti, kad galinio buferio skersinio rėmo būklė negali būti tinkamai atkurta draudiko nurodytu būdu. Šiuo atveju, vien aplinkybė, kad Vertinimo ataskaitoje numatytas šių dalių keitimas, nesant tokio remonto būdo būtinumą pagrindžiančių objektyvių duomenų, savaime nėra pakankama draudiko papildomos apžiūros metu nustatytoms aplinkybėms bei išvadoms paneigti.

Atsižvelgiant į tai, pateiktų įrodymų visuma leidžia daryti išvadą, kad žalos dydžio nustatymo prerogatyvą turintis draudikas įrodė, kad dėl Įvykio galinio buferio C stiprintuvo keitimas nėra būtinas, o galinio buferio skersinio rėmo iki eismo įvykio buvusi būklė gali būti tinkamai atkurta nekeičiant visos detalės. Draudikas pagrindė, kad tinkamai įvertino būtiną remonto apimtį, apskaičiuodamas draudimo išmoką.

2) Dėl detalių kainų

Pareiškėjas taip pat nesutinka su tuo, kad draudikas taikė mažesnes negu nurodytos Vertinimo ataskaitoje keičiamų detalių kainas.

Kadangi transporto priemonė faktiškai nebuvo suremontuota, atlygintinos žalos dydis nustatytinas pagal apskaičiuotas būtinąsias remonto išlaidas be PVM. Tokiu atveju vertinama, kokiomis kainomis transporto priemonei tinkamos, atitinkamos kokybės dalys realiai gali būti įsigytos rinkoje. Todėl vien skirtingų detalių kainų nurodymas dviejose žalos sąmatose savaime nepatvirtina, kad didesnė kaina laikytina objektyviai būtina transporto priemonei atkurti. Be to, draudimo išmokos dydžio nustatymui taikomas ir prievolių vykdyme galiojantis ekonomiškumo principas.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad draudikas sutiko su Vertinimo ataskaitoje taikytu remonto darbų valandiniu įkainiu, tačiau perskaičiavo joje nurodytas keičiamų detalių kainas. Šiam perskaičiavimui pagrįsti draudikas pateikė penkių konkrečių detalių kodus ir kiekvienos jų šešių pardavimo pasiūlymų duomenis. Juose nurodytos detalių kainos be PVM ir su PVM bei jų pristatymo į Kauno sandėlį terminai.

Pateikti duomenys patvirtina, kad draudikas skaičiavo ne naudotų ar neoriginalių, bet naujų originalių „Volvo" dalių įsigijimo išlaidas. Draudiko sąmatoje pritaikytos kainos patenka į pagal konkrečius detalių kodus pateiktų rinkos pasiūlymų ribas ir atitinka realius atitinkamų dalių tiekimo pasiūlymus. Prie jų nurodyti tiekėjai ir pristatymo terminai, todėl nėra pagrindo šias kainas laikyti vien teorinėmis, kataloginėmis ar rinkoje realiai neprieinamomis.

Vien tai, kad Vertinimo ataskaitoje nurodytos didesnės tų pačių detalių kainos, savaime nepatvirtina, kad visa jose nurodyta suma buvo objektyviai būtina transporto priemonei atkurti. E Šiuo atveju nepateikta duomenų, paneigiančių draudiko pateiktų mažesnių kainų pasiūlymų tinkamumą ar galimybę už šias kainas įsigyti tokias pačias naujas originalias dalis. Todėl, esant konkretiems rinkos pasiūlymams, patvirtinantiems galimybę tas pačias dalis įsigyti mažesnėmis kainomis, nėra pagrindo Vertinimo ataskaitoje nurodytų didesnių kainų laikyti objektyviai būtinomis transporto priemonės atkūrimo išlaidomis ir jomis remtis, draudikui apskaičiuojant draudimo išmoką.

Pareiškėjas teigia, kad draudikas ignoravo Vertinimo ataskaitą ir nepagrįstai atsisakė pagal ją apskaičiuoti draudimo išmoką. Su šiuo argumentu nėra pagrindo sutikti.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad draudikas išnagrinėjo Vertinimo ataskaitą ir sutiko su dalimi joje nurodytų duomenų, įskaitant taikytą remonto darbų valandinį įkainį. Nesutikdamas su joje numatyta tam tikrų dalių keitimo būtinybe ir detalių kainomis, draudikas atliko papildomą transporto priemonės apžiūrą, pateikė fotomedžiagą, surinko konkrečių naujų originalių detalių

kainų duomenis ir sudarė patikslintą žalos sąmatą.

Taigi, draudikas įvertino konkrečias Vertinimo ataskaitos pozicijas ir pateikė objektyvius duomenis, pagrindžiančius, kodėl dalimi jų nesivadovavo. Vertinimo ataskaita draudikas rėmėsi kaip vienu iš įrodymų bei ją taikė kompleksiškai su kitais duomenimis, apskaičiuodamas draudimo išmoką.

Įvertinus šalių pateiktų įrodymų visumą, nustatyta, kad draudikas pagrindė tiek pasirinktos remonto technologijos, tiek pritaikytų detalių kainų pagrįstumą. Draudiko pateikti įrodymai patvirtina, kad galinio buferio C stiprintuvo keitimas nėra reikalingas, o galinio buferio skersinio rėmo būklė gali būti atkurta nekeičiant visos detalės. Draudikas taip pat konkrečiais rinkos duomenimis pagrindė į sąmatą įtrauktų naujų originalių detalių kainas ir pateikė detalizuotą bei matematiškai patikrinamą žalos apskaičiavimą.

Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo spręsti, kad draudiko apskaičiuotos 1 139,06 Eur draudimo išmokos nepakanka objektyviai būtinoms transporto priemonės atkūrimo išlaidoms atlyginti, ir įpareigoti draudiką išmokėti papildomą draudimo išmoką pagal pareiškėjo pateiktą Vertinimo ataskaitą.

Išvada

Draudikui pagrindus, kad jis tinkamai apskaičiavo dėl draudimo išmoką atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą, pareiškėjo reikalavimas išmokėti papildomą draudimo išmoką atmetamas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis